"Řadová kolonie" bydlení Nový Střížkov

Ondřej Fiedler, Ateliér Kuzemenský Kunarová, ZS 2021/22

Možná už se lidé nestěhují za město jen pro domeček se zahrádkou, ale i pro pocit určité soběstačnosti. Současná tendence mladých lidí se odráží na opětovném zahrádkaření v městských koloniích. Zkusme milieu zahrádkářů překlopit do těžkého velkoměsta, šedivosti a hluku. High-rise high-density! Lidé jsou si blízko, jeden prostor živí druhý. Ten soukromý živí veřejný a naopak. Ona zástavba je trochu moc, trochu šedivá, trochu ošklivá a temná. Umí být romantická i dekadentní zároveň, hodná i zlá. Kolážuji obrazy periferie, zámkovou dlažbu s plastovými okny. Kdo tu bydlí, je tak trochu snob, zahrádkaří i když to neumí, nebo bydlí v noblesním bytě, i když na to nemá. Nehledám pravdivost, hraji lidem jejich opravdové přání.

Otázka "proč se lidé stěhují za město?" Provází celé téma zahradního města a iniciuje jeho současné pojetí. Mým cílem je prolnout kvality roztahaných předměstí s hustotou centrálního města. Co lokalita unese? Chci téměř fragment města za městem. Existuje ale horní hranice hustoty? Pohybuji se možná na hranici.

Hledám kontextualituální architekturu možná až přehnaně takovou, která je schopná se vyrovnat samorostlé vrstevnatosti místních řadovek. Skládám známé prvky, měním měřítko, zvětšuji zmenšuji, abych dosáhl té pravé kolážovitosti. Slepuji analogie prvků českých "baráků" a kutilství do celistvého obrazu. Kolážuji plastová okna s tyrkysovými parapety, kolážuji devadesátkové arkýře s archetypem domečku, kolážuji popraskaný asfalt se zámkovou dlažbou, kolážuji barevné dětské hřiště se socialistickou lampou a túje s řádky mrkve. Volím až provokativně surové materiály, abych touto zdánlivou ošklivostí tiše iniciovat touhu fasády omítnout a přemalovat na meruňkovou či jakohodovou nebo si zabydlet vykuchané terasy skleníkami, závěsy, obít OSB deskou nebo pro mě za mě zbourat.

Lokalita je navržena jako čtvrť ze segmentových bloků řadovek. Současná zástavba není dostavěna, není ani dost velká ani dost malá. Nezbývá mi nic jiného než ji dokončit. Domy trochu poposouvat, trochu špatně, trochu jinak, lehce ji obohatit. Chci ji jemnými změnami dostat do nových relací. Navrhuji tedy 3 segmentové bloky. Uvnitř bloků se nachází zarostlé dvory, tajemné zahrady. Mezi bloky intimní ulice a mezi nimi jeden velký prázdný prostor, prázdný, svobodný. Dvojitou alej vedoucí protínající celou lokalitou neshledávám hodnotou, beru proto její směr a šířku, a místo stromů nesázím nic, nebo vlastně jenom pár, a to velmi chaoticky. Dá se tu hrát fotbal, pořádat trhy, cirkus nebo se tu nemusí dít vůbec nic. Parcela je buď zcela zaplněná nebo naopak naprosto prázdná.

Za vůbec nejhodnotnější považuji chyby struktuře. Modul je stále stejný ale parcela vždy jiná, často se tedy jednotlivé segmenty nepotkají. Vzniká prázdné místo, náměstíčko, plácek, dětské hřiště, vjezd do garáží nebo vyhlídka. Každá chyba se jmenuje jinak. Každá má specifický charakter, jiný tvar, jiné stromy, někdy bosket, někdy solitér.

Určitou dualitu hledám i v setkání interiéru a exteriéru. Vím, že i když lidé touží být soběstační někde za městem, nemohou se přesto odtrhnout od svého oblíbeného v
"Vinohradského" bytu. Kopíruji tedy velmi tradiční halovité byty. Celková kolážovitost se přelévá i dovnitř. V řadovkách využívám pouze velkých rodinných bytů. Srdcem bytu je hala s logem jídelního stolu, panuje tu rodinný ruch. Hala je prodloužena o dlouhou venkovní terasu, prostor pro zahrádkaření a třeba promenádu mezi rajčaty. Terasa je zakončena dvěma nárožními sloupy, které jednak slouží jako těžké zakončení domu a větší pocit intimity ale také v sobě vedou komíny a stoupačky pro život a hospodaření na terasách. Všechny ložnice fungují jako jakési nárožní kameny, které je ale možné velkými vraty otevřít a vytvořit tak několik průhledových os.

Zástavba možná provokuje pěti výškovými budovami. Někdo by se asi zeptal "proč tam výškáče mají být?" Já naopak "proč tam být nemají?" Výšku na tomto místě považuji za přirozenou součást urbanismu. Stavím na stolové hoře. Představa o hradišti s pěti věžemi mi nedá spát! Proč se běžně nekomponují výškové budovy jako věže? Myslím, že by obraz města vypadal jinak. Výšku místo zná. Kontrast nekonečných paneláků s drobnými řadičkami je něco do čeho se většina obyvatel už narodila. Chci, aby mezi řadovkami a věžáky vznikala jakási dualita, byť by byly obě části součástí celistvého obrazu. Pnutí vniká jednak obsahem, tedy až snobsky otevřenými garsonkami se současnými trendy bydlení. A také výrazem, kdy se věžáky oproti temným ulicím rozplývají v mracích.

Pojďme stavět!

Obraz domu

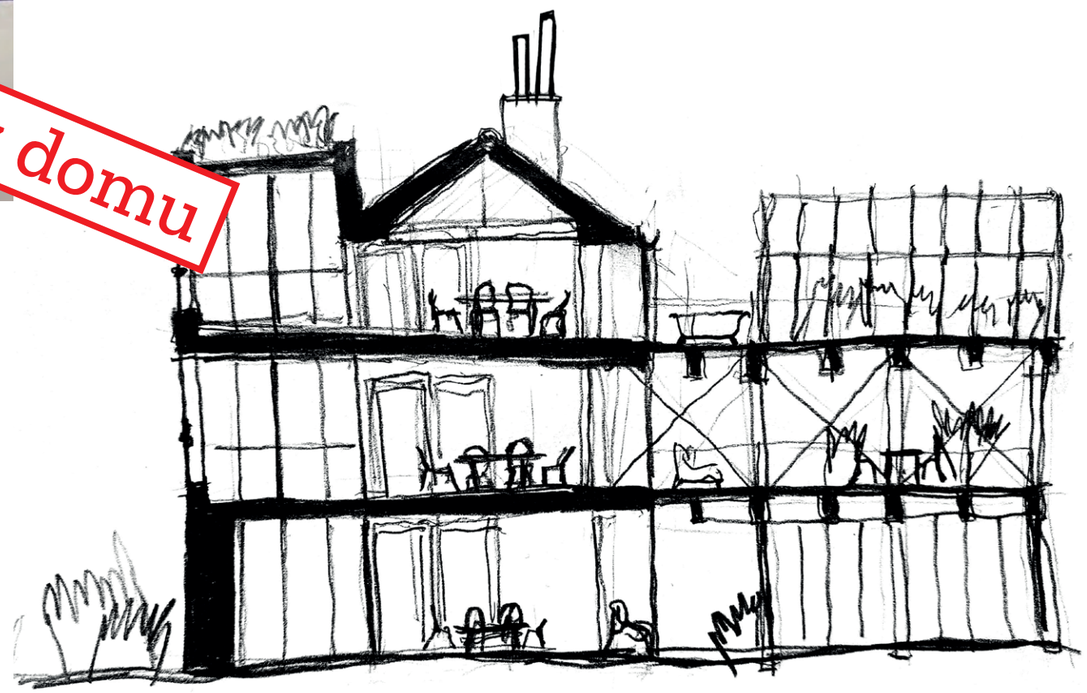

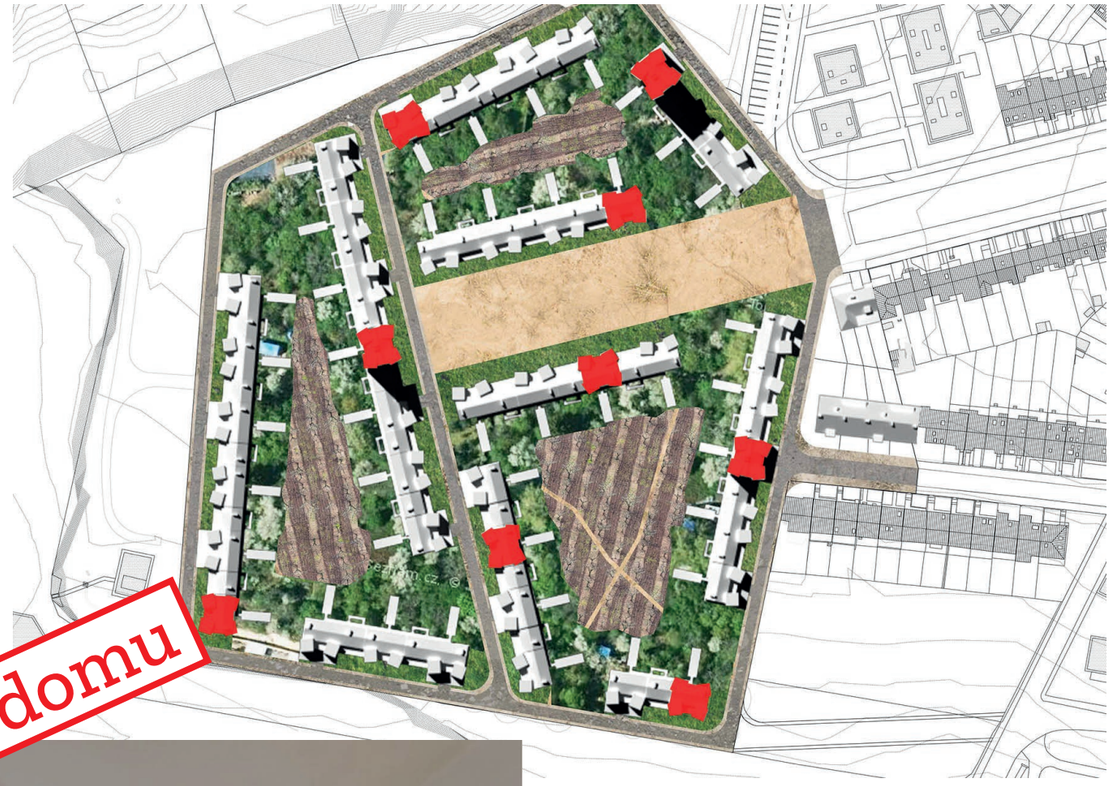

Obraz domu

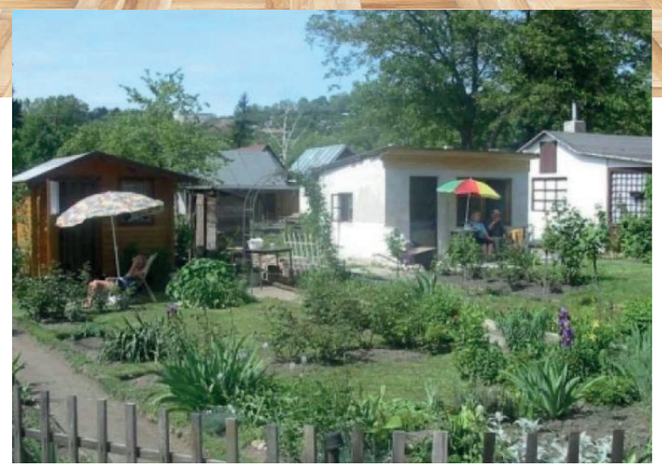

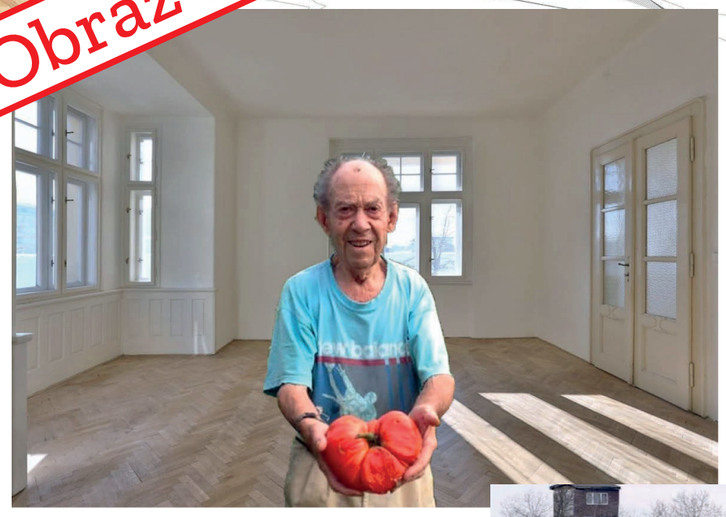

Hejnická
parter

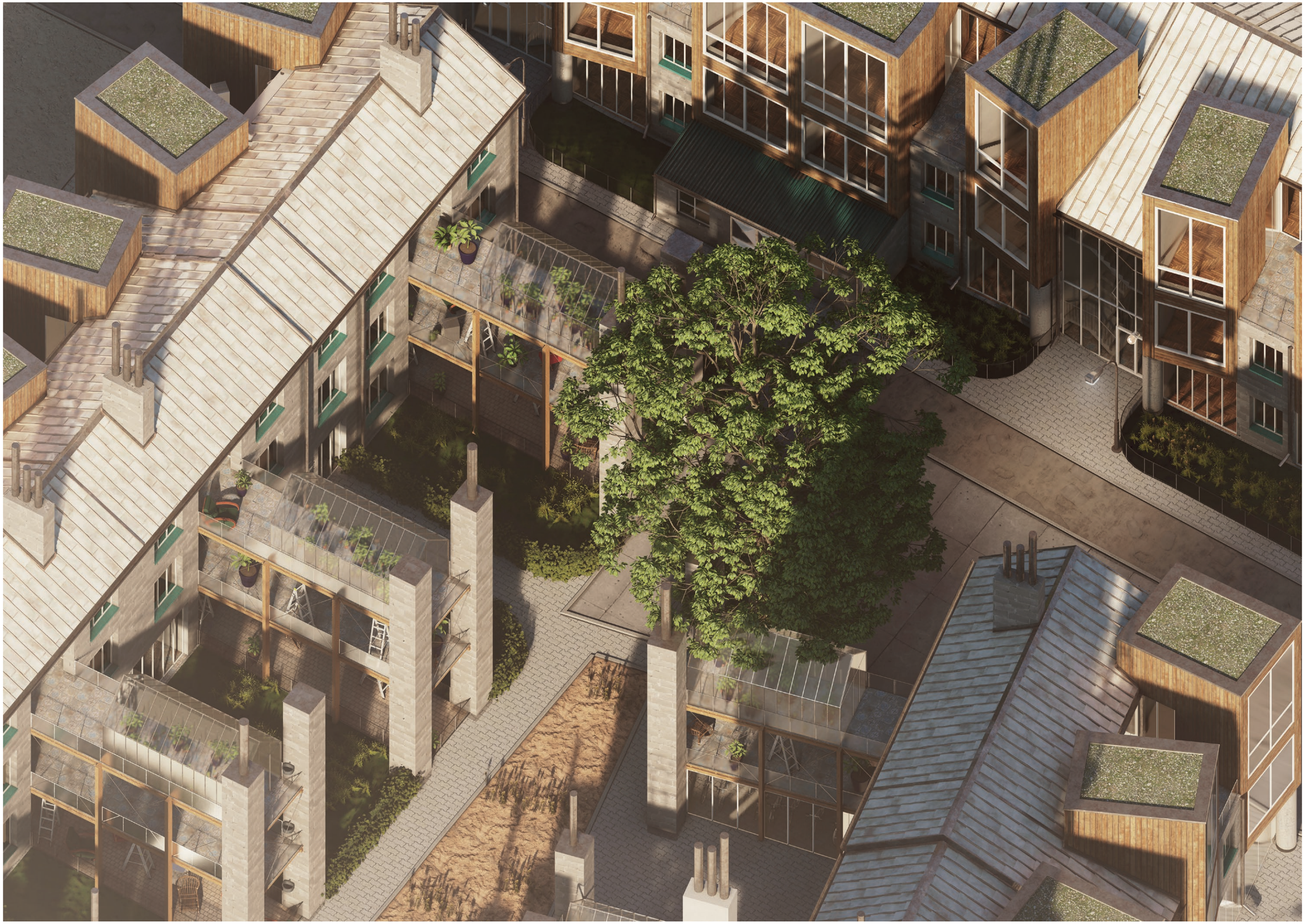

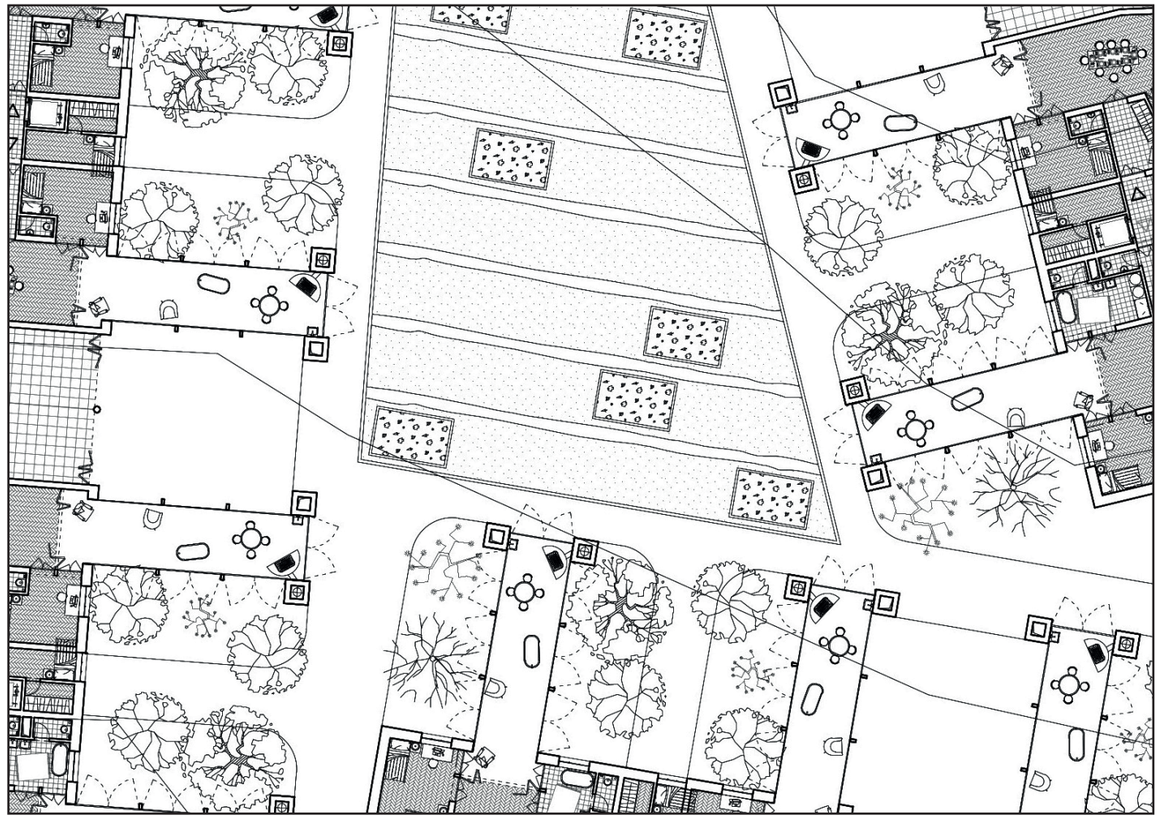

NON STOP
POTRAVINY
NON STOP

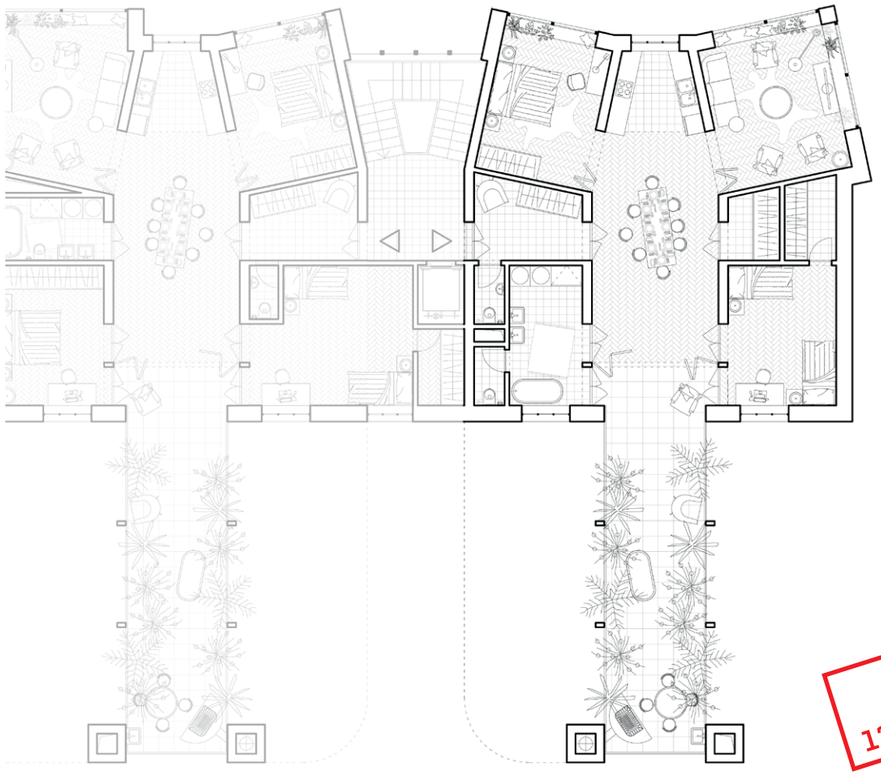

4kk
120m2 + 60m²

5kk
132m2 + 60m²

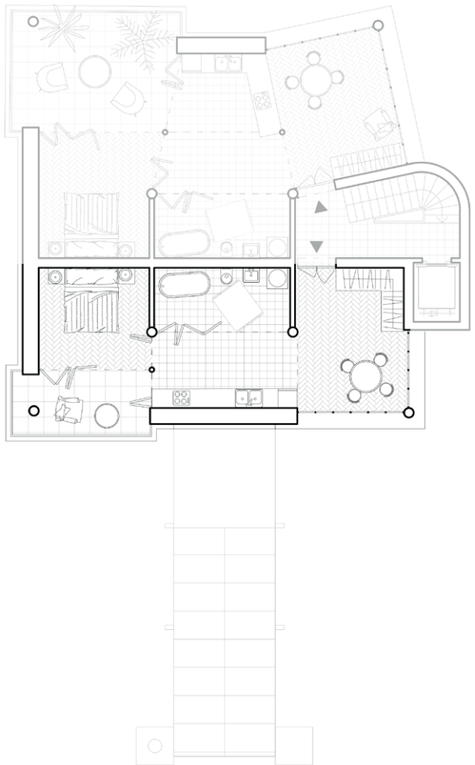

2kk
52m2 + 12m²

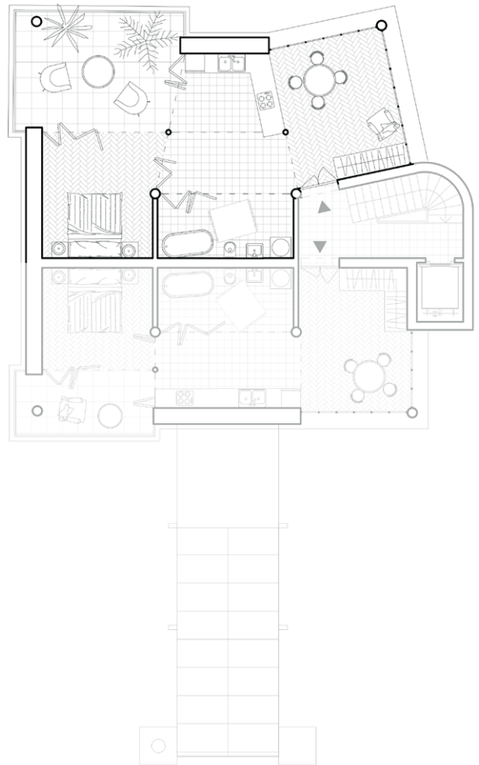

2kk
46m2 + 6m²

SMĚSNÝ ODPAD

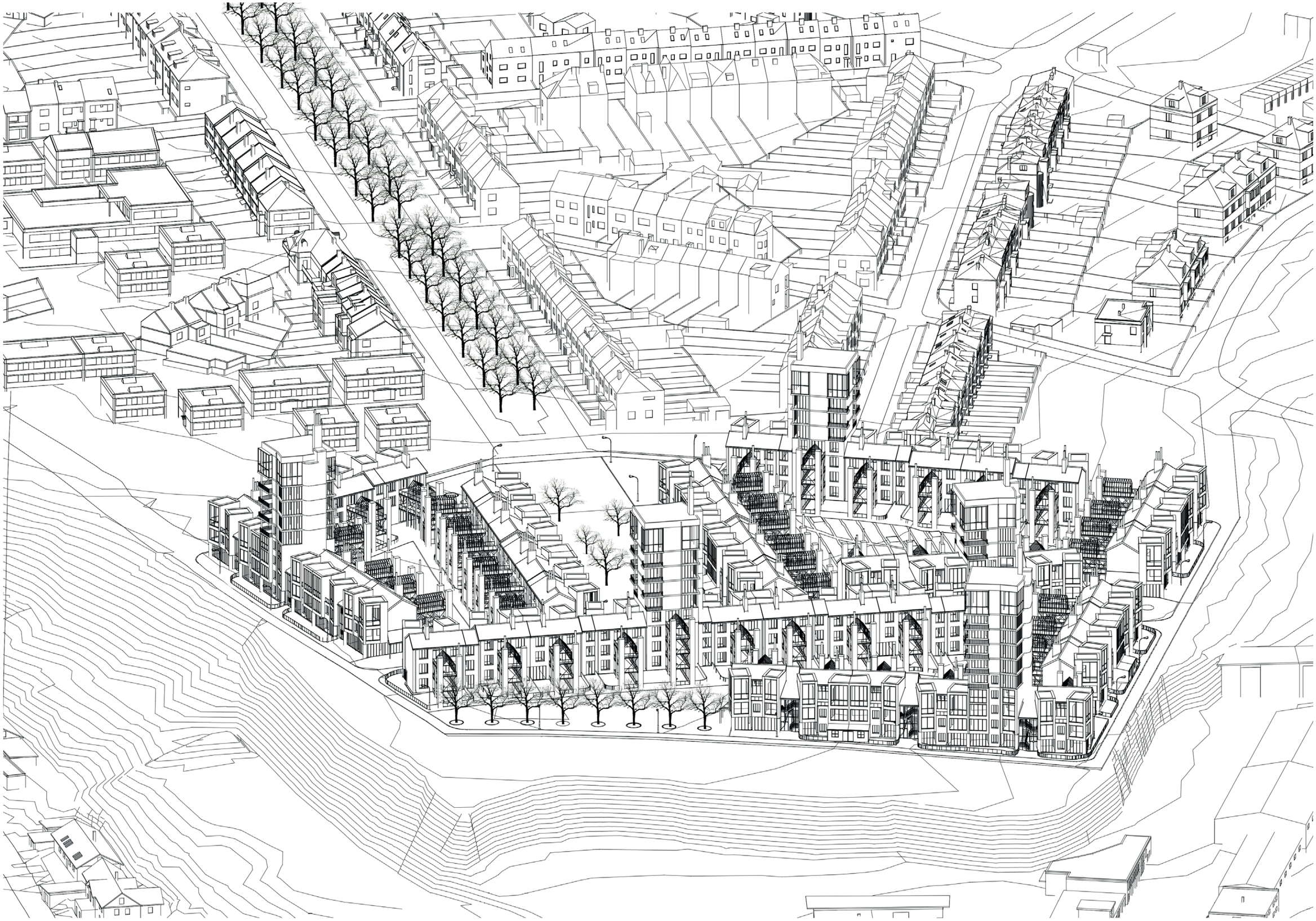

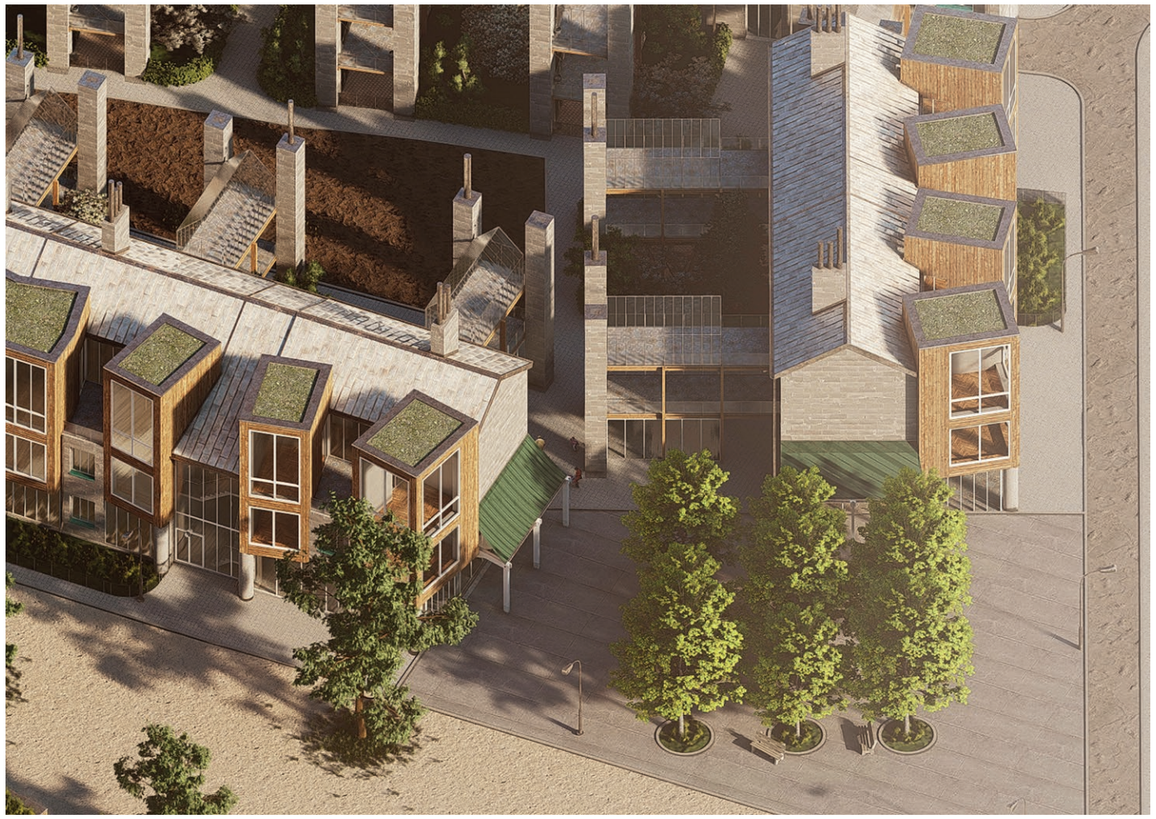

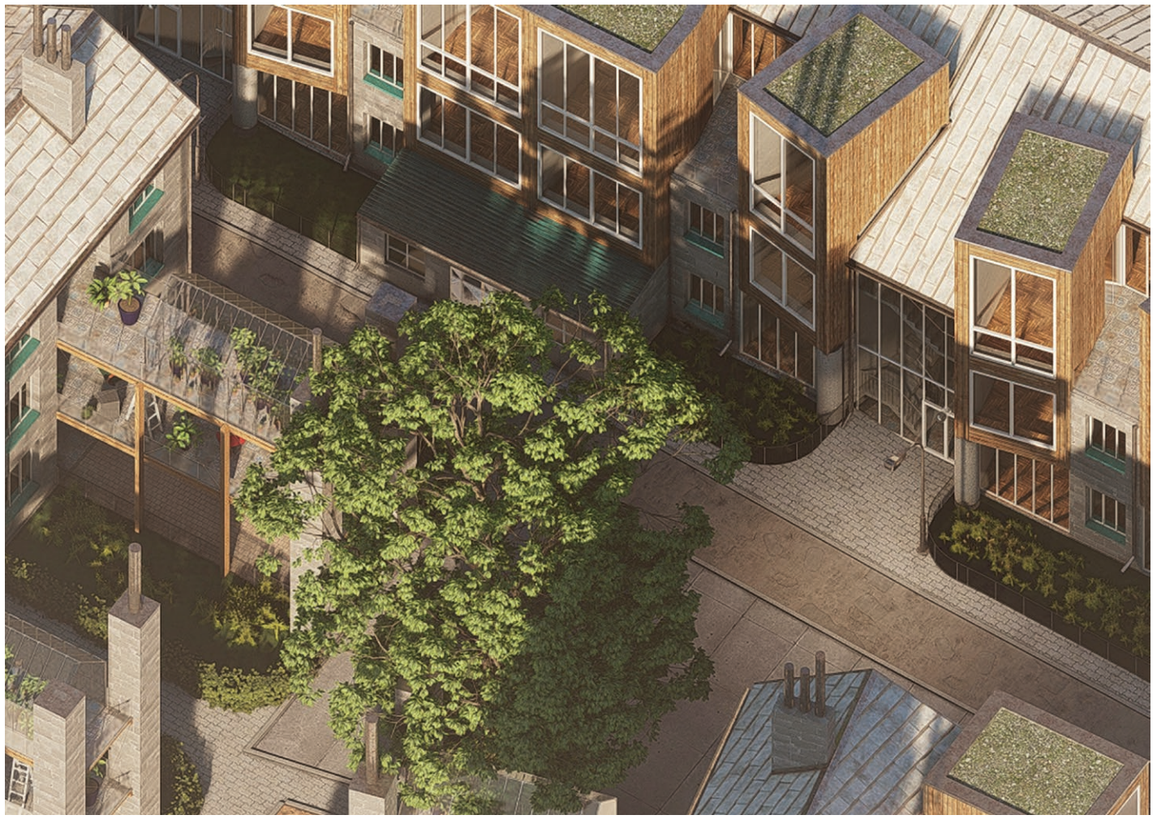

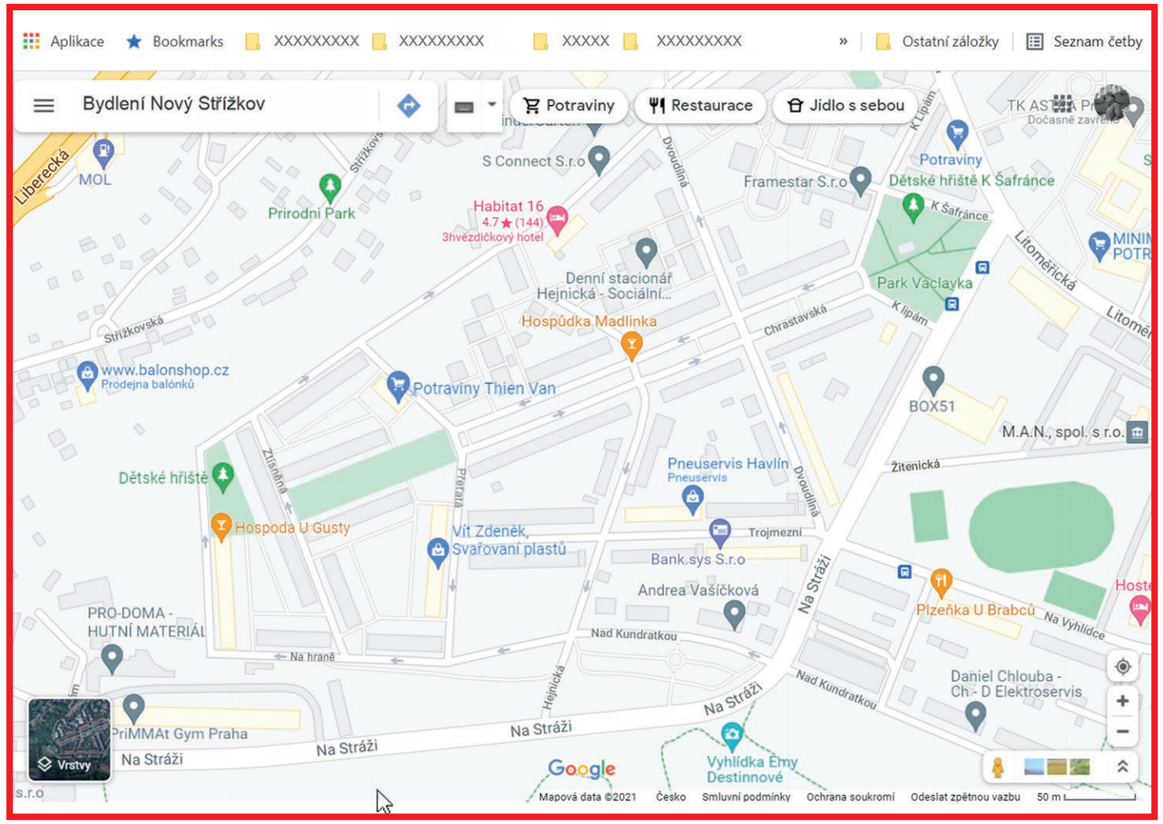

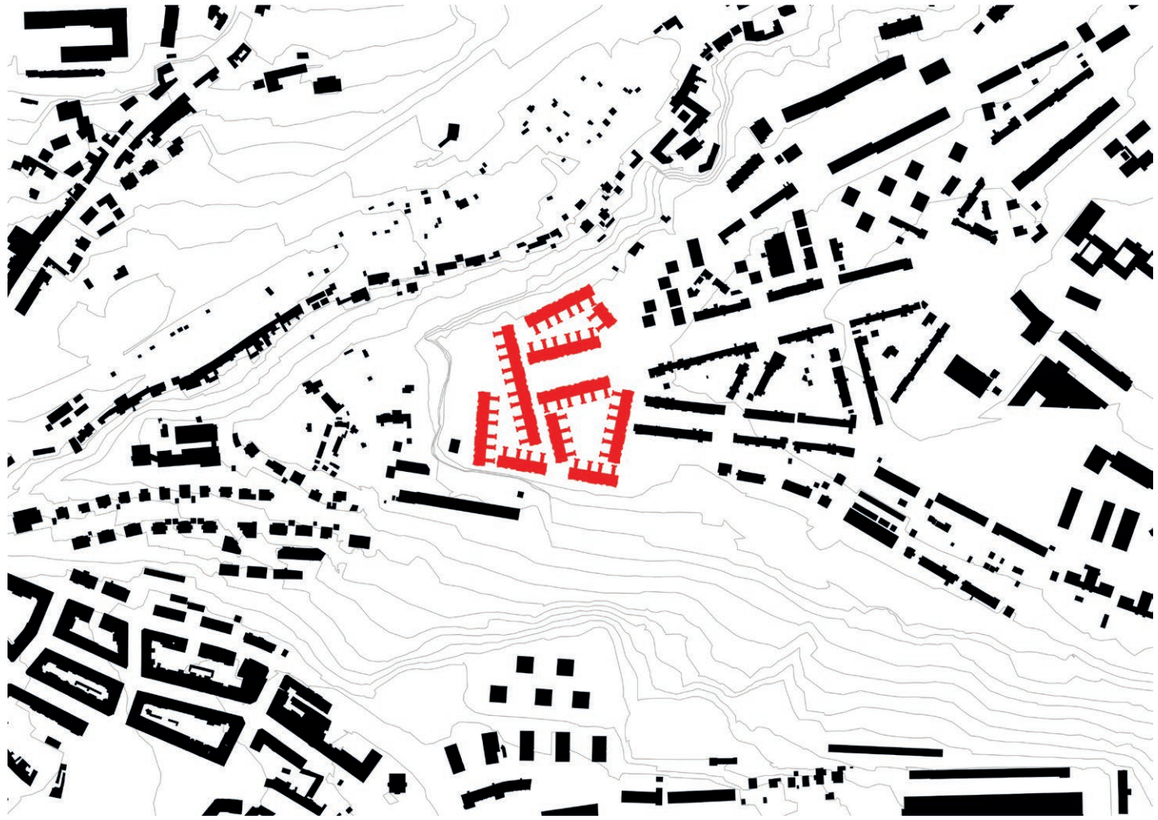

50 * 2kk(2os) 70m²
153 * 4kk(4os) 144m²
celkem 203
počet obyvatel 712
hustota obyv. 203 (os./ha)
parkovací stání 358
dle PSP 356

1AR 4610
CZ
ČESKÁ REPUBLIKA
7AK 5515

Hejnická
Hejnická
2NP

řez příčný

Hejnická
Hejnická
střechy

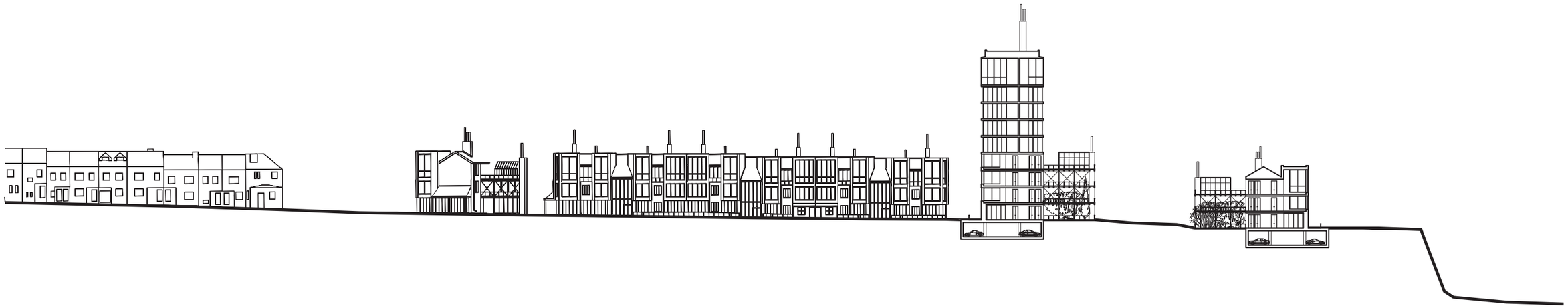

řez podélný

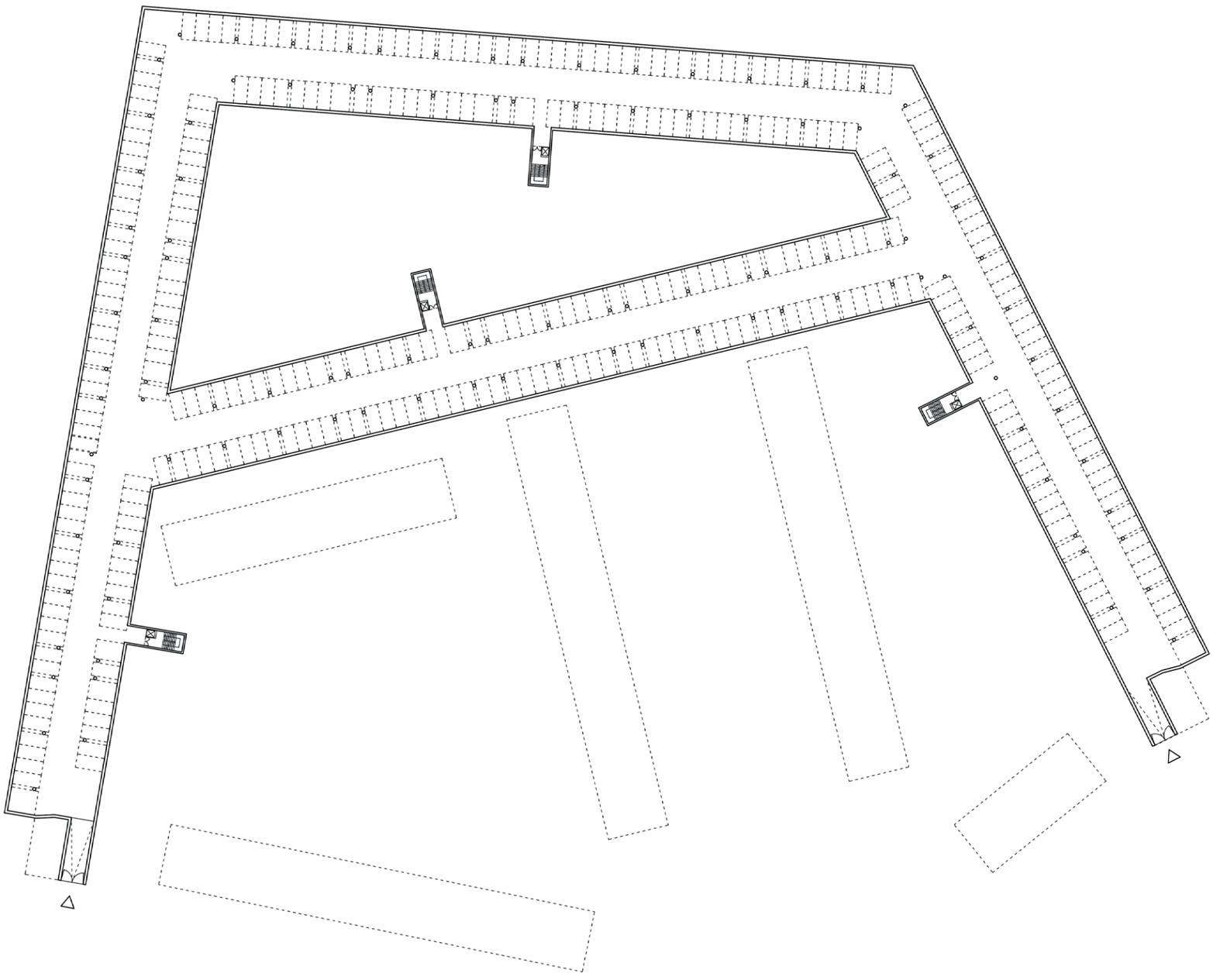

garáže

OPEN